

[Hendriksen.]

Det er som ogsaa understreget af Vænstres ærede Ordfører (Stensballe) givet, at Lovens Bestemmelser maa administreres med Forsigtighed og uden Vilkaarlighed. Der bør ved Administrationen af Loven tages ethvert muligt Hensyn til Importhandelens berettigede Interesser; denne Erhvervsgren er i Forvejen ramt haardt nok gennem Lovens Bestemmelser.

Hvad angaar Indløseligheden af Nationalbankens Sedler, kan jeg gaa med til de Foranstaltninger, der vedvarende ønskes truffet. Jeg vil gerne i denne Forbindelse spørge den højtærede Handelsminister, om han har til Hensigt at fremsætte et Lovforslag, der tager Sigte paa private Personers Gældsforpligtelser i Guld. Dette er, synes jeg, et interessant Spørgsmaal, og det har jo ogsaa været sat under Debat i det andet høje Ting.

Jeppesen-Drusebjerg: Der er for mig næppe Anledning til at komme stærkt ind paa den foreliggende Sag, da den drejer sig om Videreførelse af en bestaaende Lov, der maa siges i det store og hele at have virket efter sin Hensigt: at skabe et Værn for det danske Erhvervsliv. De Ændringer, der er foretaget i det andet høje Ting, forekommer mig at være Forbedringer, idet der gennem disse er skabt Mulighed for, at Loven maaske kan virke mere smidigt end hidtil.

Hvad angaar Bestemmelsen i § 7 om et Afviklingsudvalg, mente den ærede sidste Taler, saa vidt jeg forstod ham, at der heri laa en Mulighed for, at vi hurtigt kunde komme bort fra denne Lovgivning eller i hvert Fald faa givet den en anden Form. Jeg er nu ikke sikker paa, at det vil gaa saa helt let, thi Forholdene har i Virkeligheden aldrig ligget vanskeligere end i dette Øjeblik; man kunde snarere sige, at der er Udsigt til det stik modsatte, og derfor er der vel næppe saa stor Mulighed for, at det nævnte Udvalg i den allernærmeste Tid vil kunne naa til at fastslaa Rammerne for en Afløsning af Loven — men Haabet beskæmmer jo ingen. Jeg skal indrømme det ærede Medlem, at det var godt, om vi kunde komme dertil, men jeg synes, som sagt, ikke, at Forholdene i Øjeblikket peger i den Retning; snarere taler de et helt andet Sprog.

I øvrigt bør det siges fra denne Talerstol, at der under Lovens Administration er udført et udmærket Arbejde fra Valutakontorets Side. Det forekommer mig, at der er taget rimelige Hensyn, medens man samtidig har taget med fast Haand i de Tilfælde, hvor det har vist sig nødvendigt.

Alt i alt forekommer det mig, at Administrationen, og ikke mindst Valutakontoret, har Ære af det Arbejde, der er udført. Loven indeholder i sig en meget kraftig Beskyttelse for en Del af vor Industri, og den ærede foregaaende Taler mente jo ogsaa, at Beskæftigelsesgraden herigenem var blevet betydeligt forøget. Det er rigtigt, der er ingen Tvivl om, at Loven har skabt forøget Arbejde her i Landet, men samtidig har den, som jeg bemærkede før, medført en meget stærkt udvidet Beskyttelse for adskillige Industrigrene med den Virkning, at de paagældende Industrier i hvert Fald har det i deres Magt at sætte Priserne paa deres Varer op. Men jeg tror ikke, det kan siges, at denne Beskyttelse indtil i Dag er blevet misbrugt, at man har udnyttet den til at lægge øgede Byrder paa den forbrugende Befolkning. Faren herfor er imidlertid til Stede, og jo længere denne Lov opretholdes, des større er Fristelsen til at udnytte den Mulighed, som den øgede Beskyttelse giver. Men jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at den højtærede Handelsminister følger Udviklingen med Opmærksomhed, i det hele taget har denne Side af Sagen for Øje. Thi det er ikke nok, at Loven virker i Retning af yderligere Arbejdsmuligheder; den skulde tillige modvirke den Udnyttelse af den forbrugende Befolkning, som der i Kraft af dens Bestemmelser er Mulighed for at praktisere.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til Fremme i dette høje Ting.

Villemoes: Maa jeg begynde med at sige, at jeg erkender — hvor sørgeligt det end er —, at Selvforsyningspolitikken, Kontingenteringspolitikken, Importreguleringspolitikken o. s. v. for Tiden er i rask Udvikling, og jeg erkender, at det ikke er let at opspore Tegn, der tyder paa, at Ændringer til det bedre kan ventes i en nær Fremtid. Jeg indrømmer tillige, at vort Land er overordentlig stærkt berørt af disse for hele Verden ødelæggende Forhold, og at vi selv sagt ogsaa her maa tage Hensyn dertil, men fra at erkende dette og til at mene, at en i det væsentlige uforandret fortsat Lovgivning paa dette Omraade er nødvendig, er der et ikke helt lille Spring. Jeg anser som de ærede Talere, der har haft Ordet før mig, og som Handelsstandens Hovedorganisationer det, der her er Tale om, for en stor Indskrænkningsslov. Handelsstandens Hovedorganisationer har i Udtalelser peget paa, at de ikke kan indse Nødvendigheden